

Atlantic: flink van formaat en goed uitgezwaard

Atlantic en Hunter staan voor sterk optreden in veranderend landschap voor dochtergroepen

Manifest van eerste generatie genoomstieren

De Brabanthallen in Den Bosch waren het decor voor acht dochtercollectieven, die doorgaans de cijfers van hun vader goed weerspiegelden. Echte afzwaaiers kende het dochtergroepenprogramma van de CRV Koe-Expo niet.

tekst **Tijmen van Zessen**

Stellando wist relatief goede uiers te presenteren

De moderne dochtergeteste stier is met direct duizend dochters de second-crop-stier van vroeger.' De quote uit het interview dat Veeteelt in mei had met Sijne van der Beek was tijdens de CRV Koe-Expo in Den Bosch opportuun. Neem bijvoorbeeld *Delta G-Force*. De als genoomstier populaire *Man O Manzoon* was in december de hoogste debutant van de indexdraai en zijn index voedt zich intussen met data van bijna twee-

G-Forcedochters: gerekte dieren met lange, hellende kruispartijen

De Rivaaldochters toonden vast aangehechte uiers

duizend dochters. Het betekent dat je als toeschouwer anders gaat of moet kijken naar een dochtergroep van jonge dochtergeteste stieren (zie ook kader).

De vaarzen van Delta G-Force manifesteerden zich naar het beeld dat je op grond van zijn fokwaarden mag verwachten: gerekte dieren met lange hellende kruispartijen en een lange bodem in de hoog opgehangen uiers. Ook de score van 112 voor hoogtemaat in combinatie met 95 voorhand viel aan de dieren af te lezen, maar desondanks bewogen de vaarzen zich soepel door de ring.

Boegbeeld Atlantic

Soupllesse kwam ook tot uitdrukking in het vijftal van *Batenburg Ginstra Stellando* (v. Fidelity). Met een fokwaarde hoogtemaat van 97 en voorhand 105 vererft Stellando in vergelijking met G-Force het tegenovergestelde effect in de framekenmerken. De lenigheid van de Stellando's viel er in elk geval goed mee te verklaren. De droge en parallel geplaatste benen vormden het visitekaartje, hoewel niet elk dier zich openbaarde met een onberispelijk beengebreek. Nee, de groep was duidelijk samengesteld op het kenmerk waarvoor Stellando bescherming verdient: de uier. Want in uiervorm en

aanhechting kwam de Fidelityzoon aanmerkelijk verder dan zijn fokwaarde voor uier suggereert (99).

Extra kritisch volgde menig oog de verichtingen van *Delta Atlantic* (v. Ramos). Het boegbeeld van CRV etaleerde een uniforme groep met overwegend tweedekalfsdieren die mooi waren uitgezwaard. Het publiek zag grote koeien met bijpassende breedte- en dieptematen. Opvallend waren de beste klauwen en het harde, droge beenwerk. De uiers waren hoog en breed van achter, waarbij de goede aanhechting het allroundbeeld van de Ramoszoon vervolledigde. Atlantic toonde zijn beste collectie tot dusver.

Geslaagd vervolg voor Hunter

Net als Atlantic had *Camion van de Peul* de beschikking over ruim vijfduizend dochters. De dochters van de NVI-koploper manifesteerden zich met uniforme, lange frames en hoge achteruiers. De vooruiers waren relatief kort en een meer centrale voorspeenplaatsing zou de dieren niet misstaan. De Fenderzoon wist zijn hoge score voor beengebreek (111) niet volledig te onderschrijven.

Aanmerkelijk minder Nederlandse dochters (166) waren er voor *Cookiecutter Mom Hunter*. De Amerikaanse Man-O-Manzoon

wist in december al te imponeren tijdens de HHH-show. In Den Bosch gaf hij daar een geslaagd vervolg aan; de ruimte in het skelet gaf het vertrouwen dat Hunter extra pk's in de veestapel kan fokken. De groep toonde hoge achteruiers, een sterke ophangband en een dito speenplaatsing. Ondanks de ferme productie weten de Hunters voldoende conditie te behouden. Samen met Atlantic maakte hij in de Brabanthallen de meeste indruk.

Reality minst imponerend

De minst imponerende groep kwam op het conto van *De Vrendt Reality*. De Fictionzoon opende zijn groep met een fraaie kopvaarders, maar kon dat niveau in de rest van het vijftal niet vasthouden. Juist het stokpaardje van Reality – zijn uiervererving (108) – kwam onvoldoende uit de verf; in aanhechting en afwerking waren de uiers weinig uniform.

De onbekende Sunrisezoon *Diepenhoek Rozello* kwam daarentegen met een veel meer uniforme dochterschare voor de dag. De vaarzen waren lang en krachtig van constructie. In de uiervererving heeft Rozello zijn specialisme (113) en hoewel de slotvaarders beschikte over een kortere vooruier, was de uier inderdaad een sterk onderdeel in de groep. Het beenwerk is de zwakke plek in het verervingsbeeld van Rozello. Hij verraadt daarmee de sporen van grootvader Jardin. De Rozello's waren iets vol in de gewrichten en laag in de verzenen, maar de dieren maakten wel een soepele stap.

Weerzien van mrij

We schrijven de jaren negentig als Tony's Ajax de twijfelachtige eer toekomt om als laatste mrij-stier dochters in de ring te demonstreren. Maar de kaarten zijn opnieuw geschud en het mrij-ras heeft nieuw perspectief als kruisingsras. En zo kreeg *Rivaal* (v. Rudolf DN) ruim baan. Het melktypische karakter van de dieren was verklaarbaar uit een vleugje holsteinbloed, maar de vast aangehechte en correct gevormde uiers mag Rivaal tot zijn eigen verdienste rekenen. |

Functie dochtergroepen verandert

CRV wilde met de dochtergroepemonstratie op haar Koe-Expo stilstaan bij het genootijdperk. Met zeven dochtergroepen van de eerste generatie genoomstieren kon de bezoeker het resultaat van de door DNA-selectie verworven stieren beoordelen. 'De functie van dochtergroepen verandert nu het aandeel genoomstieren in het stiergebruik toeneemt', vertelt Joost Klein Herenbrink, global productmanager holstein bij CRV. Een dochtergroep is steeds minder bruikbaar als middel om de spermaverkoop te bevorderen. 'Het zien van dochtergroepen is voor een veehouder meer een validatie van

de stieren die hij heeft ingezet. Een Koe-Expo is voor hem het podium om gebruikerservaringen te delen.' De uitleg verklaart waarom CRV koos voor *Camion* en bijvoorbeeld niet voor zijn populairdere volle broer Cherokee. CRV liet de voor de dochtergroepen geselecteerde dieren onderzoeken op hun merkers. Daaruit bleek dat de verschillen tussen de merkerfokwaarden van de dieren in lijn lagen met de verschillen in hun werkelijke producties. De voor melkproductie twintig procent hoogste en laagste dieren lagen respectievelijk 1788 (zwartbont) en 2671 (roodbont) kilo melk uit elkaar.